

nává ČŠI promyšlenou, systematickou a cílenou podporu profesního a osobnostního rozvoje začínajícího učitele. Činnost uvádějícího učitele se často omezuje na pomoc v administrativních záležitostech. Výbornou práci se začínajícími pedagogy ČŠI zjišťuje zejména ve školách, kde má vysokou úroveň celkové pedagogické vedení.

V rámci dalšího vzdělávání se jednoznačně nejvíce učitelů zúčastňovalo studia k prohlubování odborné kvalifikace (kurzy a semináře DVPP), a to v oblasti nových vědomostí a znalostí v předmětech, které vyučovali, a rovněž v oblasti metod a forem výuky. Výraznější zájem byl také o absolvování seminářů a kurzů v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví a získávání nových dovedností v oblasti ICT a cizích jazyků. Nejméně učitelů se věnovalo dalšímu vzdělávání v oblasti společného vzdělávání a kariérového či výchovného poradenství. Pozitivní byla skutečnost, že v 86,8 % hodnocených vyšších odborných škol mají učitelé možnost aktivně ovlivnit četnost a zaměření svého dalšího vzdělávání.

5.1.5 Řízení škol ve vyšším odborném vzdělávání

Všechny hodnocené vyšší odborné školy vykonávaly svou činnost v rozsahu zápisu do školského rejstříku. Kvalita navštívených škol, hlavně sepětí s praxí a trendy v jednotlivých oborech akreditovaných vzdělávacích programů, byla podle hodnocení ČŠI na očekávané úrovni, a dokonce u pětiny z nich byla na výborné úrovni. Stav vyžadující zlepšení vyhodnotila ČŠI v oblasti aktivního řízení školy, pravidelného monitoringu a vyhodnocování práce školy včetně přijímání účinných opatření u 15,4 % vyšších odborných škol. V oblasti úsilí vedení škol o zajištění optimálních personálních podmínek pro vzdělávání, péče o profesní rozvoj pedagogů, začínající učitele a vytváření podmínek pro výměnu pedagogických zkušeností byl stav vyžadující zlepšení identifikován u 11,5 % vyšších odborných škol. Pouze u 7,7 % vedení vyšších odborných škol byly zjištěny nedostatky v zajišťování optimálních materiálních podmínek a péči o jejich účelné využívání.

Nejčastěji zjištěnými slabými stránkami ve vyšších odborných školách byla menší pestrost metod a forem ve výuce teoretických předmětů, které by podporovaly aktivní zapojení studentů do výuky, nedostatečné prostorové a materiální podmínky a absence vydávání dodatku k diplomu „Europass“, který napomáhá porozumění a uznání obsahu vzdělání absolventů doma i v zahraničí. Pozitivním příkladem jsou vyšší odborné školy, které intenzivně spolupracují se smluvními partnery a umožňují tím kvalitní přípravu studentů na budoucí povolání v souvislosti s nejnovějšími trendy v oborech. Vedení vyšších odborných škol se většinou dostatečně věnovalo naplnění potřeb učitelů a jejich profesnímu rozvoji. Mezi nejčastěji využívanými formami patřilo vytvoření plánu DVPP ve spolupráci s jednotlivými učiteli, sledování a vyhodnocování potřeb učitelů v souladu s potřebami školy. Vnitřní pravidla v hodnocených vyšších odborných školách tvořilo vždy vedení školy (100 %) společně s pedagogy (80 %) za významné pomoci zástupců školských rad (76 %). Dále se stejnou měrou na této tvorbě podíleli také zástupci samosprávních orgánů studentů (36 %) a zřizovatelé (36 %), k jejichž názorům a námětům ředitelé škol přihlíželi a využívali je pro další rozvoj školy. Téměř všichni učitelé ve vyšších odborných školách spolupracují a poskytují si vzájemnou zpětnou vazbu v podobě výměny informací o studentech a informací o metodách a formách výuky, běžně učitelé využívají možnosti výměny výukových materiálů. Velmi častá je spolupráce učitelů při řešení projektů a mimoškolních aktivit zahrnující i spolupráci s pedagogy dalších škol. Zpětnou vazbu ke kvalitě své práce učitelé hodnocených vyšších odborných škol nejčastěji dostávají od ředitele školy, jeho zástupců a od svých kolegů ve formě vzájemných učitelských hospitací nebo v rámci předmětových komisí. Poskytovanou zpětnou vazbu považuje více než 90 % učitelů za dostatečnou s převažujícím pozitivním dopadem na jejich práci.